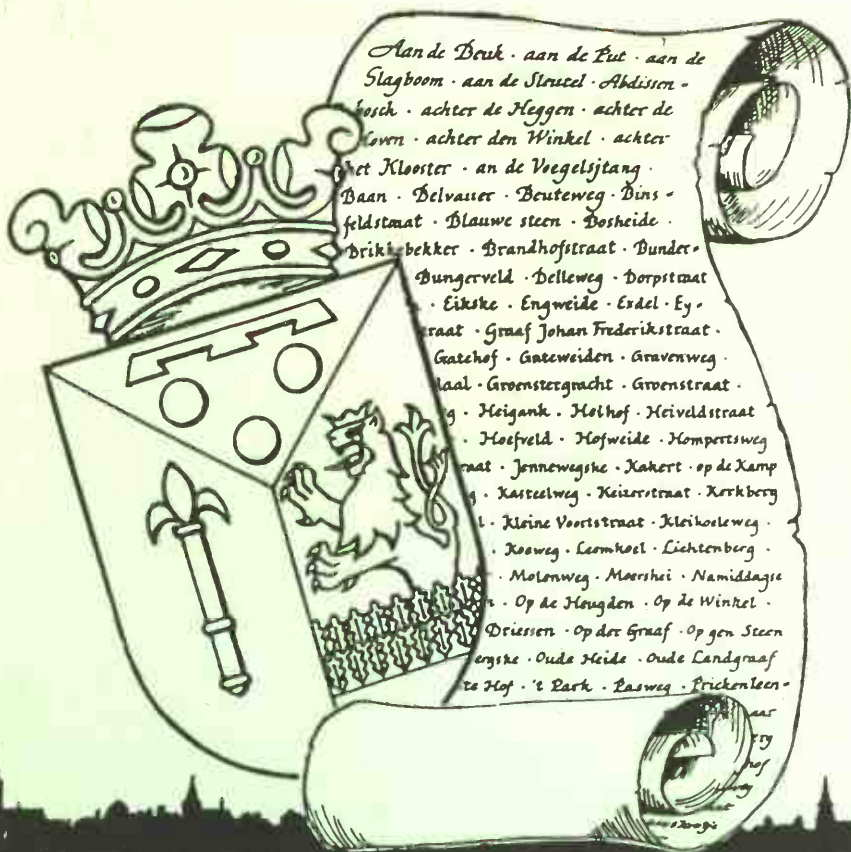

O C G L

Bulletin

Contactorgaan van de Heemkondevereniging
Oudheidkundig en Cultuurhistorisch Genootschap Landgraaf

13e jaargang nr 4 4e kwartaal 1997

HOOFDBESTUUR

Voorz. A.J.Verreck, Rinckberg 49, 6374 LP, Landgraaf, 045-5322530
Secr.a.i. J.L.Godschalk, Stegelenstr. 12, 6438 JN, Oirsbeek,046-4421937
2e secr. H.W.M.Robroek, Insula 80, 6416 BZ, Heerlen, 045-5740679
Penningm, J.J.Beckers Groenstr.-West 3, 6374 JK, Landgraaf, 045-5315803
Archivaris vacature
Redactie vacature

OVERIGE BESTUURSLEDEN

A.J.H.Heinen, Schoolstraat 86, 6374 GZ, Landgraaf, 045-53212230
M.Nederpel, Achter de Winkel 60. 6372 SN, Landgraaf, 045-5313967
W.Ploemen, Broekhuizenstraat 55, 6374 LJ, Landgraaf, 045-5320255
J.J.H.Rietveld, Clausstraat 22. 6373 JR, Landgraaf, 045-5311415
H.Dortants, Eijgelshovenerweg 25, 6374 KB, Landgraaf, 045-53115315

REDACTIEADRES

Groenstraat-West 3, 6374 JK, Landgraaf, 045-5315803

CONTRIBUTIE

Individuele leden fl. 30,- per jaar
Gezinslidmaatschap fl. 35,- per jaar

BANKRELATIE

Rabobank Landgraaf, Rek.nr 1363 14 937
Postgiro 477 62 25 t.n.v. OCGL Landgraaf

VERENIGINGSGEBOUW

Curacaostraat 1, Landgraaf (achter de Ark, op de Heugden, Schaesberg)
045-5322830

VASTE OPENINGSTIJDEN WERKPLAATS

woensdag en zaterdag 13.00-17.00 uur

Dit Bulletin verschijnt 4x per jaar

Losse nummers fl. 2.50 excl. portokosten

3e LUSTRUMVIERING

Vrijdag 21 nov 1997

FEESTREDE VAN DE VOORZITTER BIJ HET DERDE LUSTRUM

Dames en Heren,

Dit is de avond van het straatnamenboek, de avond van Hein Rade en zijn helpers. Ik hoop dat we met deze avond de glans van hun kroon kunnen versterken.

Het is ook de avond van het OCGL, dat in deze maand met gepaste trots zijn derde lustrum viert.

Het paard en de straatnamenbordenpyramide dienen als symbolen van deze viering. Het paard staat voor het OCGL. Nog wat houderig staat het erbij, maar kijk eens hoe schitterend het al is opgetuigd. De pyramide spreekt voor zichzelf: als je al die namen ziet weet je dat er heel wat uit te leggen valt.

Eerst een woord over het OCGL.

We zijn een gewone heemkundevereniging, met alles wat erbij hoort: een afdeling archeologie, een afdeling genealogie en streekgeschiedenis, een afdeling monumenten en fotografie, een afdeling dialect.. We hebben een verenigingsorgaan, het Bulletin, jaarlijks publiceren we een Jaarboek en we werken aan een museum. Ook houden we lezingen en excursies.

We doen het goed, met wisselend succes. Een grote groep vrijwilligers zet zich vaak meer dan gewoon in voor de club, de contributie wordt op tijd betaald. Onze werkplaats mag er zijn, de lezingen en excursies zijn prima bezocht. We hebben veel ondersteuning, met name van de gemeente: we zijn trots op ons eigen gebouw, we krijgen een mooie subsidie, we kunnen extra-ondersteuning krijgen in de vorm van advies en de wethouder heeft iedere drie maanden een uur de tijd om met ons het wel en wee van het genootschap te bespreken.

We zijn wel gewoon, maar het gaat ons goed en er is alleen al hierom alle reden om dankbaar te zijn en een beetje feest te vieren bij dit derde lustrum. Maar we hebben ook een geschiedenis die ons bijzonder maakt.

Enkele belangrijke momenten uit die geschiedenis wil ik naar voren halen.

De schenking van Heel

We waren nog bescheiden en klein, hadden geen gebouw, en nog heel weinig ambitie. Toen schonk mevrouw van Heel ons de kruisweg van Aad de Haas. Dat was heel wat. Opeens moesten we zelf waar maken wat we verkondigden over onderhoud, behoud en toekomst van cultuurbezit. Heel concreet. Er moest geld komen, een plan, ondersteuning, deskundigheid. Waar krijg je dat, waar vind je die ? Er moesten keuzes gemaakt worden, besluiten genomen waar je achter staat. We werden gesprekspartner van deskundigen, we raakten thuis op het gemeentehuis, we telden mee. Het resultaat is hier vandaag te zien. Allereerst in de staties die in deze burgerzaal zulke prachtige plaats gevonden hebben. Maar ook en in het bijzonder in ons gevoel van eigenwaarde, ons zelfbewustzijn en ons vermogen om ergens voor te staan. We begonnen mee te tellen.

Het idee museum

Als je begint mee te tellen, ben je er nog lang niet. We hadden geen eigen onderdak, vergaderden in het Eijkhagencollege en in alle mogelijke optrekjes ergens in Landgraaf. Onze subsidieaanvragen werden afgewezen, ondanks vurige pleidooien van de heer Kuijl.

Toen werd Wiel Ringens voorzitter. Als een tornado kwam hij binnen. Er kwam nieuwe dynamiek in het genootschap, het aantal leden groeide. En er ontstond een prachtig idee: we moeten een Landgraafs museum maken. " We zijn een gemeente van 40.000 inwoners. Overal in het land hebben zulke gemeentes een eigen museum. Alleen Landgraaf niet ". " Wat doet Landgraaf met zijn culturele erfenis. In huizen en op erven ligt onze culturele erfenis voor het oprapen. Er moet voor gezorgd worden. Straks is alles verloren. Staan we dit toe ? " Het pleidooi voor een museum sloeg aan. Raad en gemeentebestuur lieten zich overtuigen. Bij het afsluiten van het tweede lustrum hadden we een eigen gebouw, een ruime subsidie en een doel om voor te leven. Het gebouw heette "ons museum". Er werden alvast vitrines en kasten besteld. En het bruikleen Robberts, bestaande uit een zadelmakerij en een winkelinventaris, was het levende bewijs dat de museumcollectie in Landgraaf voor het oprapen lag.

Het idee werkplaats

Binnen het genootschap deelde niet ieder het enthousiasme van Wiel Ringens. Echte steun vond hij vooral bij de groep die zich voor de kruisweg had ingezet. Er waren echter ook kritische geluiden, met name bij de sectie genealogie. Deze sectie werd in 1987 opgericht. In tegenstelling tot de bestaande secties ging deze groep zeer doelgericht te werk. Ze richtte werk- en studiegroepen in, pakte gezamenlijk projecten aan, ontwikkelde een intern scholingsprogramma en bouwde systematisch aan een archief waaraan ieder zijn bijdrage moest leveren. Men vroeg zelfs een extra-contributie om studiemateriaal te kunnen kopen. De sectie was strak georganiseerd en had een grote aantrekkingskracht. In deze groep vond men de museumoptie veel te eenzijdig. Men wilde naast het museum een werkplaats inrichten met een archief en documentatiecentrum, waar de leden samen zouden kunnen werken een heemkundig onderzoek doen.

Conflict

Er kwam een conflict. Echter niet over de verschillende visies maar over de vraag wie eindverantwoordelijk was voor het beheer van het sectie-archief. Toen men vanuit de sectie een eigen beheersstichting oprichtte (de Guus Frehenstichting) barstte de bom. Direct gevolg was dat de hele sectie niet meeverhuisde naar het nieuwe gebouw.

Twee opties in één

Het nieuwe bestuur dat begin 1993 aantrad vond beide opties samen goed passen bij de doelstellingen van het genootschap, namelijk: de heemkunde zelf beoefenen én belangstelling kweken voor het heem. Bovendien leek de toekomst van het genootschap weinig rooskleurig, als het conflict niet zou worden bijgelegd. Men besloot te gaan praten. Voor de beheerskwestie vond men een oplossing in de vorm van een bruikleenovereenkomst met de stichting. Aan de museale bestemming werd die van werkplaats toegevoegd. Er werd een formule uitgewerkt die beide opties mogelijk maakt. In eerste instantie betekende dit dat er plaats moest komen voor de sectie met heel zijn hebben en houden. Het museum moest enigszins inschikken. Ofschoon er alles aan gedaan werd om te voorkomen dat er verliezers en winnaars waren, werd de oplossing door een aantal leden als zeer pijnlijk ervaren.

De gevonden oplossing werkte. Het archief groeide explosief onder andere doordat een aantal grote bruiklenen binnenkwamen. De werkplaatsformule

bleek zeer aantrekkelijk. Er kwamen veel mensen op af. De toename was zo groot dat even overwogen werd een professionele organisatie op te bouwen met een betaalde beheerder. In de discussie hierover bleek echter dat we zo helemaal verkeerd zouden uitkomen. We besloten een vereniging te blijven met een eigen werkplaats en een eigen archief die door vrijwilligers uit eigen kring worden gerund. Inrichting en uitbouw van het museum werden gezamenlijk ter hand genomen. De groei is rustig maar gestaag. Het bestuur kreeg de taak de kleinere secties speciaal te ondersteunen en zorg te dragen voor verenigingsactiviteiten over de hele breedte van de doelstelling.

Wie nu bij ons binnenloopt vindt een overvol gebouw met een ruimvoorzien archief, een drukbezochte studiezaal, een aantal goedlopende dienstverlenende groepen en een in omvang groeiende museumopslag. Het geheel maakt een vitale en dynamische indruk. Het gaat goed met het OCGL. We zien dit zelf ook en we zijn er erg gelukkig mee. Maar we willen meer:

Om te beginnen is ons gebouw te klein. We kunnen ons nauwelijks meer bewegen in ons eigen huis. Alles staat en zit vol. We hopen dat de gemeente ons hier spoedig aan een oplossing helpt.

We willen ons archief en documentatiecentrum openstellen voor bewaring van archieven van onder andere verenigingen in onze gemeente.

We willen de bestaande heemkundige prive-verzamelingen inventariseren

We willen gaan werken met projectgroepen die speciale thema's uit de landgraafse geschiedenis opnemen en erover publicaties voorbereiden.

Ambitie genoeg dus. Zoals past bij een genootschap dat nog in zijn eerste jeugd is.

Dit over het OCGL. We hebben een boeiende geschiedenis, we hebben veel overleefd, we weten wat we willen. Voor dit ogenblik is dat: ons derde lustrum vieren. Veel geluk ermee.

Hierna nam burgemeester Janssen het woord en feliciteerde ons met dit lustrum, echter een ander gebouw toezeggen kon hij (nog?) niet.

Het geheel werd opgeluisterd door de vrolijke klanken van een muzikant. Ter gelegenheid hiervan werd door Elly Janssen van onze "Platte Kloep" een voordracht gehouden met de titel "Wat is inne naam", de tekst gaat hierbij:

"Wat is inne naam?"

Doer: Eily Janssen

Ee kink hoof mar inne naam te han, zeat me. Mar d'r naam dea de mam en d'r pap an 't kink hant gegeave wie 't op de welt koam, numt 't zie leave lank mit. Dea naam en dat kink huere bijenee wie d'r kleapel beij de klok en d'r sjoelm beij 't beer. Geet me dea naam verendere, da is 't graat als went 't inne angere miensj is woeëde. Inne richtige Hoebeat zal noeëts inne Sjeng weade.

Genau ezoë is 't ôch mit sjtroatname. Oeëts hant ze beij de 'geminde, wie ing sjtroat aagelag is woeëde, doavuur inne naam bedach en dem mit sjun lettere op ee pleatje an inne gieëvel of lampepoal gesjroeft. Die sjtroat en dea naam huere beijenee, genau wie beij ee kink.

Dat hat joarelank good gegaange, bis dat ze in Mastreech op de gedanke koame um burgemeestere oecht te sjpare en ôs dreij gemindes an Heale kado te geave. V'r zint doe allenuij op hoeëg poeëte noa Den Haag gereesd en d'r minister an 't versjtank gebrag, dat vier waal SUN woole weade, mar noeëts va ze leave an de lieng va Heale zowwe lope.

Op dea daag is Landgraaf ontsjtaange durch Sjaasberg, Woabich en Nujjenage an ee te plekke. Ier roant 't al: gikker dôrp hat wal zieng eege Kirksjtroat, Maat of Dôrpsjtroat. En doomit how Landgraaf zie ieësjte probleem. Wie hôte vier die sjtroatname oeteree?

Umdat ich ee joar of twelf urgenangesj han gewont, han ich van dea heergank nieks mitkrieëge. 'T Vurrig joar bin ich wer truuk koame noa 't Lauradôrp, woa ich gebore bin. Ich han doa mieng pokke, mazele, kiekhhoos en winkertieëne gehad. Ich koeët alle luu en de sjtroate vong ich allenuij mit de oge tow. Dat in dea tied veuel verendert woar, merket ich al op d'r Heelesjeweg. Doa sjtong "LANDGRAAF" op ee bret, woa vreuger "SCHAESBERG" sjtong. En da sjeeste doa en kieks um dich hin. Heij is veuel gebowd, mar ôch aafgebroake woeëde. Sjun is 't nit, die gries kolonie van Op de Kamp. 't Erenshoehs koeët mich beater gevalle. Al tramplenteer koam ich an 't Sjenekruuts de harmonie van 't Lauradôrp teage. Sjtols wie Oskar mit ing sjplinternuij vaan. En wat sjeet mit groeëte gowwe lettere op die vaan?? "Harmonie Laura Landgraaf". Als went 't ganse Lauradôrp nit mieë besjeet. Mar 't sjlimste van aal is, dat ze de name van de sjtroate, die zoeë vertrowd in de oeëre klonke geweun verendert hant. De ieësjte joare noa mie trowwe han ich in de Nujsjtroat gewont en vuur mich is dat nog ummer de Nujsjtroat. Vurbeij 't Sjenekruuts vroaget mich

inne miensj d'r weg noa de Olmesjtroat. Ich how nog noeëts van ing Olmesjtroat gehoeëd en han dea maan noa zoe nuj vieëdel in Woabich gesjikt. Inne katsesjprunk wieër loop ich de Nujstroat in en versjrek mich bouw inne hatspaaf. Wat sjeetet doa op 't naampleatje?? Richtig "Olmestraat". Beij mie wete hat doa nog noeëts ee gans klee ölmke gesjtaange. De Emma- en de Wilhelminasjtroat zint ôch nit mieë. Die heesje noe Henriette Roland Holstsjtroat en Dr. Willem Dreessjtroat. D'r Voëgelzankweg, woa ich ummer gesjilt han mit de keenger van mieng sjoëël, heesj noe Stenenkruisweg. Sjtel dich vuur: Stenenkruisweg an 't Sjtenekruuts. Dat is toch doebel op. De Prins Hendriklaan woar ôch get apaats. Die lopet aaf van de Maastrichterlaan bis an de Hovensjtroat. Doa gonge v'r in d'r winkter ummer baansjloa. Dat woar nit oane gevoar, want die groeëte lummele van de jongenssjoëël lappete de meadjes dôks puetje en da roetsjetste oppen vot d'r gansen weg eraaf. De Prins Hendriklaan is nit mieë. Ja de hoezer sjtond waal nog doa, mar 't is nit mieë 't zelfde. Die heesj noe Rector Fischerstraat. Dea gowwe miensj han ich noeëts gekank. D'r Prins Hendrik trouwens ôch nit, mar vur mie geveul houw 't toch get egens. Noe zint vieër vieftieën joar wieër. En vur ôs keenger zint de nuj sjtroatname eave geweun, wie de ouw name dat vur ôs woare. D'r sjriever van 't sjtroatnamebook hat besjtimt inne rammel werk gehad um al die name good op papier te kriege. Vur dem hoap ich, dat uever ee paar joar nit alwer burgemeestere teveuel zint.

Van Aalbersestraat tot Zwartebergweg

Landgraafs Straatnamenboek

door H. Rade

met medewerking van
J. Bosch
H. Dortants
Ch. Verhant
A. Verreck

Ken Landgraaf OCGL deel 3

Wiel Packbiers hield een gedicht genaamd:

Zoeë mar get jeugtherinneringe van de Höaf.

Ee sjtuksjke sjtroat, ee paar hoezer en get boerehöaf,
Vanaaf 't hanekrúts óp Brókkelze aa, dat is de Höaf.
Mit an ing zie d'r heijberg en d'r watertoere
En an de anger zie weije en velder va de höafer boere.
Doa hant vier döks get aagevaange,
En mennige kieër d'r küsj oet gehaange.

In de hoeëgste kitsje va de beum hat vier gezoonge,
En wal doezend kieër d'r zankberg eraaf gesjproonge.
Hüskes gebówd va sjrtuë, graas en tek,
De löaker tówgjesjmieërd met pratsj en drek,
Mit de meëdjjes pap en mam geheld,
Went ze dat heem gewós houwe, da houw 't gesjeld.

Noaleuperke sjpieële óp ge-neëd,
Dat woar vuër ós te geweun.
Vier doge dat in d'r Sjpek zieng weij in de beum.
Graad wie ape woeëd va d'r inne noa d'r angere boom gegaange,
Moeëts waal zörge daste nurges mit de bóks i bleefs haange.
Mar wenste pech houws, da koamste mit ing bóks wie ee plówe röksjke
noa heem,
En da waor 't, drek noa bed en alling nog ing bótram mit zeem.

Mennige kieër zint vier mit ing ganse bende an de eppel gegaange,
Of hant vier sjtröp gemaak um knieng te vaange.
Mar dat floepet da nog nit inne kieër,
Die knieng woare veuël sjlouwer wie vier.
Va gif gónge vier da rubkes klauwe beij d'r Wieëts,
Of sjtiikum de bungelkes ópvreëte beij d'r Sjpieëts.

In d'r herfs woeëd óp d'r Heijberg inne bakoave gemak en vuurke gesjtok,
Beij de boere get irpelkes geklauwd en in inne bleëke grül óp 't vuur ge-
kok.
Noeëts hant vier zoeng lekkere irpelkes gegeëte,

Wen ich noe ieërlich mó't zieë,
Die knouwele woare nit te vreëte.
Van die rottinger kroogste 't de ing kieër koad en da wer werm,
Allenuij houwe vier binne de kótste tied kremp in de derm.

Inne sjport woar óch, probere ing ków te vaange,
D'r Michel koeët dat 't betste, deë góng zich ummer beij ing ków an d'r
sjtats haange,
Mar ins góng dat v'rkieëd, d'r Michel goof inne sjreij,
Vier dachte nuij, wat makt deë vuër inne beheij,
Zów dem get ha gebieëte,
Houw dem evvel ing ków va boave bis ónge besjieëte.

Ich zieën 'm nog doa sjtoa mit zieng heng te fladdere,
Noa alle ziejje vloges de klattere.
Wie heë heem koam, kroog heë ze ieësj óch nog gewiekst,
Woeëd doanoa óp d'r hof mit de sjlang reen gesjprietst,
In de büt gedujd en mit greun zeep i-gevríeëve,
Bis nieks mieë va de kówflatte woar uëver gebliéëve.

Wie döks hant vier i-gebroake in d'r watertoere,
Doa boave dri koeëtste sjun uëver de ganse hóaf loere.
Beij 't Kunkels Berb an de kroeësjele en de miemele gezeëte,
D'r woeëd ummer wal get angesj oetgevreëte.
Bis 't Sjtupke ós wer ins beij 't sjlevietje houw,
Da woare vier wer vuër ee paar weëke sjlouw.

Mar lang hole vier dat evvel nit vól,
da jeukete ós de veut al wer noa inne ból.
In ing weij woeëte twieë gole gemak,
Teëge alles wat beweëget woeëd getroane,
Vier sjtampete ós zelver nog ónger d'r zak.
Dat góng dra en 't woeëd zoeëlang durchgeheld,
Bis gidderinne de sjieëne houw gesjeld.

En gefoeteld woeëd-'t'r beij 't leëve,
Mar noeëts wool dat óch mar inne tówgeëve.
Dreij kórnere penantie, dat woeëd óch ummer geheld,

Mar owieë, wenste dich inne körner houws v'rteld.
Da bezekeste d'r kroam en sjpieëleste mit die leëve,
Beëter koeëtste inne penantie d'r-neëve sjete,
Dat woeëd dich nog v'rgeëve.

Went 't da gedoa woar, da woeëd zich nog ins richtig geklöp,
Da kroog gidderinne ze nog ins gód gesöp.
Mar ummer gónge vier wer es vrung oederee,
En d'r angere daag óp d'r sjpieëpleij koame vier da wer beij-ee.
D'r meester sjtóng da al óp zieng sjtrabante te wachte,
En 't ieësjte wat-te vroaget woar:
"Weë wit wieste inne knien mós sjlachte?"

D'r Wiel dach, dat weet ich waal en zónger te keëke,
Begós heë in zie betste hollensj te sjpreëke:
"Wen je een knien geet sjlachte,
Mót je ieësj effe wachte,
Dan snap je de knien beij de oere,
En dan snap je 'm beij d'r nak,
Houwt 'm da ee paar kieër mit inne knuppel óp de zak,
Wen de knien da slap geet haange,
Da isse kapot, da haste 'm gevaange.
Da ken je 'm gaan aafsjtreupe,
Ken je 'm waal 't beste ieësj mit ee köadje ee bietje ópknepu."'

Ier kant mich geleuve of nit,
"t Woar ing sjun tied, woa makste dat htj nog mit?"

Hierna werd het eerste excemplaar van het "Landgraafs Straatnamenboek"
aan de burgemeester aangeboden.

Tot ongeveer 22.00 uur was er nog een informeel samenzijn onder het
genot van een drankje, oude bekenden werd begroet, contacten opnieuw
gelegd, kortom het was een zeer geslaagde lustrumviering.

De Open Dag, zaterdag 22 november.

Om deze Open Dag mogelijk te maken is er door vele vrijwilligers een hoop werk verzet om ons verenigingsgebouw toonbaar te maken voor belangstellenden.

Vitrines werden opnieuw ingericht, waarbij sommige zaken speciale aandacht kregen. De zadelmakerij/winkel werd opgeruimd en opengesteld. Onze werkruimte praktisch ingedeeld zodat bezoekers vrij konden rondlopen en vragen stellen. Vrijwilligers werden gezocht en gevonden om deze vragen te kunnen beantwoorden.

In de vergaderruimte werden doorlopend video-presentatie verzorgd over het ontstaan van de gemeente Landgraaf in 1981/82 en over de "Landgraaf" in het bijzonder, beschikbaar gesteld door Dhr. Verbunt.

Op deze dag werden de straatnaambordjes welke door een aantal vrijwilligers op alfabet waren gerangschikt te koop aangeboden. Hiervoor was een behoorlijke belangstelling. Oude jaarboeken, dialectverhalen, kaarten van de kruisweg van Ad de Haas werden te koop aangeboden. Ook voor het Landgraafs Straatnamenboek was veel belangstelling.

Vele belangstellenden hebben van deze gelegenheid gebruik gemaakt om nader kennis te maken met de activiteiten van ons O.G.G.L. Hiervan getuige de belangstelling voor ons archief.

Van de gratis koffie werd dankbaar gebruik gemaakt.

Het gehele gebeuren vrijdag 21 en zaterdag 22 november werd door onze cameraman John op video vastgelegd.

De leden welke belangstelling, of ingetekend hebben voor het "Landgraafs Straatnamenboek" kunnen dit in ons verenigingslokaal afhalen voor de prijs van FL 17,50.

Straatnaambordjes á fl. 10,00 zijn nog verkrijgbaar, vraag aan de balie of uw straat erbij is.

Krismus

Wat mich giddes joar wer ópvelt is,
dat Krismus vuër veuël lûj nog ee bietje gelt,
es 't sjunste fes van 't ganse joar,
graad wie 't vreuger ummer woar.
Ee fes va vruijd, zeëge en verdraagzaamheid,
v'rgeëte woëd vuër ee paar daag alle leed,
gidderinne wunsjet zich vrede óp eëd,
en is vrede nit mieë wie alles angere weëd?

Ich vroag mich da waal aaf,
woarum da nog zoeëveuël geweld,
zoeëveuël leed en ieëlend óp dis welt.
Woarum kanne vier ós óngeree nit v'rdrage en v'rgeëve,
woarom kan de ganse welt krismus nit beleëve,
zoeë wie 't woar vuër twieëdoezend joare,
wie de herders in sjtille v'rwóndering beij 't kribke sjtóngé.
En de ingele vuër 't ieësj 't gloria hant gezóngé.

Och houw ich doch ins inne ganse hoop geld,
ich gleuf, ich gool de ganse welt,
en da zów ich gidderinne umerme.
Da begós ich mit de kranke en de erme,
mesjien óch wal mit die erme klinge sjtumpere,
die óp zoeëveuël plaatsje in ós rieke welt nog likge te v'rhungere,
of die óntelbare die weëde gemarteld en lieje in eenzaamheid,
umdat ze 't leëve mótte geëve vuër ee bietje vrijheid.

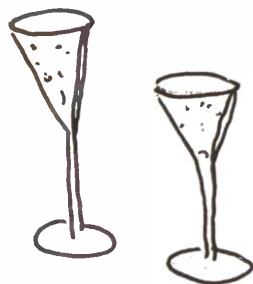
Dat zów 't sjunste zieë va mie leëve,
wen ich gidderinne óp dis welt ee bietje Krismus koeët geëve.
Get vrede, leefde, geluk en vrijheid,
broeëd, wermte en gezónkheid.

De ganse welt zów ich da rónk wille goa,
en beij gidder miensj, al woar 't mar vuër ee vrundlich woad,
effe blieve sjtoa.
En wen ich da an 't eng va mieng rees boave vuër de poat sjtoa,

"t Hergödje teëge mich zeët:
"Kóm noa binne jóng,
boete is 't koad en zet dich beij ós an d'r dusj.
Vier hant htj fes,
Vier viere graad Krismus"

*Prettige Feestdagen
en gelukkig 1998.*

*Woensdag 24 en 31 december
gesloten!!*

Historische Cartografie in Limburg

Lezing op 6 november door Regis de La Haye.

Jammer genoeg was de opkomst niet zo geweldig, maar voor de aanwezigen was het een geslaagde avond.

Aan de hand van dia's werd door Regis verteld over het ontstaan en gebruik van landkaarten in Limburg.

De militaire kaarten van graaf De Ferraris, gemaakt in de XVIIIe eeuw, in opdracht van Keizerin Maria Theresia en Keizer Jozef II worden besproken, tevens de kaarten van Tranchot (gemaakt in 1802 en 1807) voor Limburg.

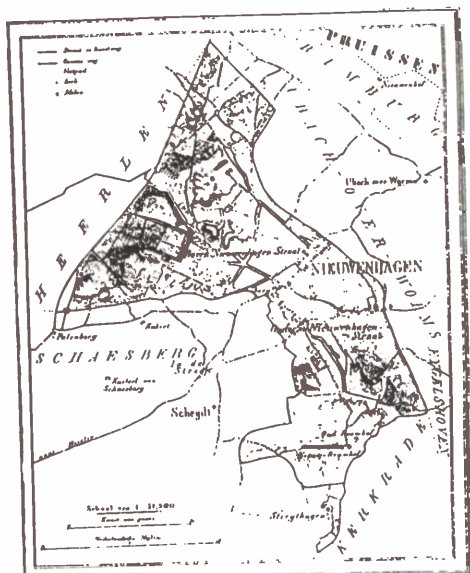
Na de lezing konden de vier grote kaarten die door de spreker waren uitgelegd worden bekeken.

Diverse boeken met betrekking tot het onderwerp konden we inzien.

Er was voldoende gelegenheid tot het stellen van vragen, welke door Regis met veel plezier werden beantwoord.

Boeken over Cartografie zijn o.a.:

- Geschiedenis van de Cartografie in Nederland (Koeman)
- Ontsluiting en gebruik van historische kaarten (L.G.O.G)
- Historische Prov. Atlas van Nederland.

Hierbij nogmaals het gedicht van Sjef Erens wat in ons bulletin van het 2e kwartaal 1997 (blz 45) per ongeluk op de kaft werd afgedrukt.

KLING WAT ICH OCH ZELLEF VING

Ich zit mar get te zitte en dingk
Wat bin ich toch mar kling
Hat dat noe gidderinne
Of han ich dat mer gans alling

Deks dreum ich woa ich hin zów wille goa
Mar hi-j is 't toch sjön en me mót
Mit de veut op geneët blieëve sjtoa

Da zów ich van alles wille doeë
Mar de weld verbeëtere dat hat toch ginne tswék
Oppasse mót me, aangesj verkloare ze dich vur gek

En zoeë lang wie me nog in zie confectie-peksjke zit
Da kan me zich wal get mene
Mar helpe deet 't nit!

Da blief ich wieër mar ruj-jig zitte
En dink ich bin toch veuël te kling
Ich bin da waal zoeë sjlauw
Dat ich dat óch zellef ving.

Activiteiten 1998

Zie hiervoor los inlegvel.

JOHN KONSTEN

Tot onze verbijstering is John Konsten op 29 oktober volkomen onverwacht overleden.

We verliezen met hem een bescheiden, voortreffelijke en betrouwbare verenigingsman met wie iedereen graag samenwerkte. Hij was opgewekt en geestig en kon genieten van spitse opmerkingen en grappen. Heemkunde en genealogie waren zijn echte liefhebberij. Bovendien stond hij wekelijks klaar om te werken aan de computerbestanden van ons archief. Hierdoor heeft hij zich voor ons genootschap grote verdiensten verworven. We zullen hem missen.

We wensen zijn levenspartner en familie veel sterkte toe.

John Konsten

Geboren te Schaesberg op 5 maart 1948.

Overleden te Breda op 28 oktober 1997.

VRIJWILLIGERSDAG ZONDAG 7 DEC.

Op deze zondag was er een bijeenkomst in ons raadhuis, waarbij de vele vrijwilligers die de Landgraafse verenigingen een warm hart toedragen in het zonnetje werden gezet.

Ook ons O.C.G.L. werd genoemd en een oorkonde werd overhandigd.

Een bijzonder persoon van onze vereniging werd persoonlijk toegesproken en voor het voetlicht gehaald.

Voor zijn inzet voor de vele jaarboeken en bulletins werd een persoonlijke oorkonde en aandenken overhandigd aan Dhr. C. Verbunt.

Het gemeentebestuur van Landgraaf
spreekt zijn grote waardering uit
voor het werk
dat

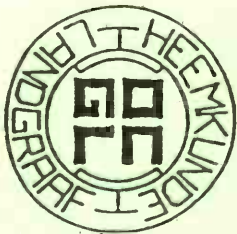
Heemkundevereniging OCGL

als vrijwilligersorganisatie
voor onze gemeenschap
heeft verricht

Landgraaf, 7 december 1997

Burgemeester

Sinds 1982

Oudheidkundig en Cultuurhistorisch Genootschap Landgraaf

Port Betaald
Port Payé
Landgraaf

Aan:

H.A.J. Dortants
Eijgelsloverweg 25
6374 KB Landgraaf

W